

Arrest

nr. 212 459 van 19 november 2018
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. ALENKIN
Vlaamse Kaai 76
2000 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Oekraïense nationaliteit te zijn, op 27 juli 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 juni 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 oktober 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 november 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. ALENKIN en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U bent een Oekraïens staatsburger van Oekraïense origine, afkomstig uit Khmelnik, regio Vinnytsja, Oekraïne. U werd geboren op (...). Na uw geboorte verhuisde u op regelmatige basis omdat uw vader op verschillende plaatsen was gestationeerd als militair én nadien als pastoor voor de kerk van de 7dedagsadventisten op verschillende plaatsen tewerkgesteld was. U woonde achtereenvolgens in Estland, in de stad Tjernopol in Rusland en in Oekraïne in de steden Khmelnik, Vinnytsja en Lityn.

In 2011 keerde u terug naar Khmelnik waar u studeerde aan de nationale technische universiteit van Vinnytsja. Na uw studies werd u leerkracht technologie voor het beroepsonderwijs bij een school in Khmelnik.

In de periode augustus-september 2012 zette u zich actief in voor de de Partij van de Regio's te Khmelnik naar aanleiding van de nakende Oekraïense verkiezingen. U werd hiertoe verplicht door de leiding van de school en u kreeg hiervoor een financiële vergoeding. U hield zich hierbij bezig met het verspreiden van pamfletten en het maken van reclame voor de Partij van de Regio's.

Op 25 augustus 2014 kreeg u een waarschuwing van O. T. (...), een vriend uit het ziekenhuis. Hij vertelde u dat er mogelijks een aanval op u zou plaatsvinden omwille van uw politieke activiteiten in het verleden voor de Partij van de Regio's.

Op 27 augustus 2014 was u op school ter voorbereiding van het nieuwe schooljaar toen u plots langs achter werd geslagen met een stomp voorwerp. U liep hierbij een schedelbreuk op. U vermoedde dat de directeur van de school verantwoordelijk was voor deze aanval omdat u tijdens de verkiezingen had meegewerkt voor de Partij van de Regio's en hij sympathieën had voor de partij de Rechtse Sector. U werd vervolgens door een collega naar het ziekenhuis van Khmelnik gebracht. In het ziekenhuis ondertekende u onbewust een document van de politie waarin u aangaf geen klacht in te dienen of bezwaren te hebben. Uw moeder, uw zus, uw schoonbroer en de moeder van uw schoonbroer probeerden later nog verhaal te halen bij de directeur en gingen nadien naar de politie om klacht in te dienen. De politie zei dat de klacht niet aanvaard werd omdat u reeds een document ondertekend had waarin u had aangegeven geen klacht in te dienen of bezwaren te hebben.

Tijdens uw verblijf in het ziekenhuis kreeg u bezoek van de directeur van de school. Hij kwam langs om sleutels van de school op te halen die u in uw bezit had. Hij waarschuwde u en zei dat het beter was dat u niets zou zeggen. U verbleef vervolgens nog op verschillende afdelingen van het ziekenhuis liggen tot eind 2014 en u werd invalide verklaard tot begin 2016. U kreeg in diezelfde periode bovendien te horen dat u ontslagen was op school.

Nadat u het ziekenhuis verliet, ging u bij uw ouders wonen in het dorpje Berezovka, regio Vinnytsja. In maart 2015 verhuisde u naar de stad Vinnytsja waar u huwde met uw vrouw. U werkte in Vinnytsja achtereenvolgens als bankbediende en verzekeringsagent.

In april 2017 werd u in Khmelnik in elkaar geslagen door leden van de Rechtse Sector. U vermoedde dat dit incident had plaatsgevonden omdat u in 2012 campagne had gevoerd voor de Partij van de Regio's en u in 2013 geweigerd had om mee te gaan naar de Maidanprotesten.

Eind mei 2017 kwam u aan een bushalte opnieuw de directeur tegen van de school waar u vroeger werkte. Hij zei dat zijn zoon in uw wijk woonde en hij u opnieuw vaker zou zien. U voelde dit aan als een bedreiging.

Op 12 augustus 2017 kwam u terug van de markt met uw stiefdochter toen u werd belaagd door jongeren. Ze duwden u hard en u viel op uw stiefdochter, waardoor ze haar arm brak. Deze jongeren zeiden dat u de groeten had van de directeur.

Op 5 september 2017 vertrok u samen met uw vrouw (Y. O. (...) O.V. (...)) uit Oekraïne. U reisde met het vliegtuig naar België. U diende uw verzoek om internationale bescherming in België in op 9 september 2017.

Uw schoonbroer (K. V. (...) O.V. (...)), uw zus (K. A. (...) O.V. (...)), uw vader K. Yu. (...) (O.V. (...)) en uw moeder (Y. V. (...) O.V. (...)) verlieten op 25 augustus 2017 Oekraïne en reisden met het vliegtuig naar België. Ze dienden hier op 18 september 2017 een verzoek om internationale bescherming in. Uw schoonbroer en uw familie waren Oekraïne ontvlucht omdat ze vreesden vervolgd te worden door Viktor Kachur, de burgemeester van de stad Nemyriv. Hij zou uw schoonbroer en uw zus bedreigen omwille van de politieke activiteiten die ze uitvoerden voor de partij Ons Land en omwille van het feit dat ze lid waren van 'Hromadske Aktiv', een anti-corruptie organisatie die onderzoek doet naar de criminele activiteiten van Viktor Kachur. Uw vader en schoonbroer vrezden daarnaast gemobiliseerd te worden naar aanleiding van het conflict in Oost-Oekraïne.

Ter staving van uw asielrelaas legde u volgende documenten voor: uw reispaspoort, het reispaspoort van uw vrouw, uw diploma's, uw geboorteakte, uw intern paspoort, uw werkboekje, de boarding passes van uw vlucht naar België, de geboorteakte van uw stiefdochter, uw huwelijksakte, het intern paspoort van uw vrouw, de geboorteakte van uw vrouw, het getuigschrift van de kappersopleiding van uw vrouw, de documenten van uw ziekenhuisopname, een document in verband met uw invaliditeit, uw medisch boekje, een medische attest van uw stiefdochter, artikels omtrent de problemen van uw schoonbroer en een psychologisch attest van uw vrouw in België.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U vreest dat u bij een terugkeer naar Oekraïne zal vervolgd worden omwille van uw politieke activiteiten voor de Partij van de Regio's naar aanleiding van de Oekraïense verkiezingen in 2012. U vreest met name de directeur van een school waarvoor u in 2014 werkzaam was omdat de directeur tot de partij de Rechtse Sector behoorde. Hij zou verantwoordelijk zijn voor de aanval op u in 2014 en de problemen die u nadien nog gekend zou hebben.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Het Commissariaat-generaal meent immers dat uw asielrelaas ongeloofwaardig is.

Vooreerst blijkt uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, dat er ten aanzien van low profile aanhangers van voormalig president Yanukovich of leden van de Partij van de Regio's actueel van overheidswege geen sprake is van vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie. Onder de bevolking leven er weliswaar negatieve gevoelens ten aanzien van Yanukovich-getrouwen, maar dit heeft zich voor low profile aanhangers slechts sporadisch vertaald in incidenten, die bovendien niet bijzonder ernstig van aard waren. Bijgevolg blijkt duidelijk dat de actuele situatie in Oekraïne géénszins van aard is om te besluiten dat low-profile aanhangers van Yanukovich, waartoe u kan gerekend worden (zie supra.), vervolgd worden in de zin van de Conventie van Genève. Dergelijke vrees dient bijgevolg individueel en in concrete te worden aangetoond, maar hier blijft u omwille van onderstaande redenen in gebreke.

Zo is het überhaupt weinig aannemelijk dat u of uw gezin omwille van uw politieke activiteiten voor de Partij van de Regio's bedreigd of vervolgd zouden worden. U was immers maar voor een korte periode werkzaam bij deze partij en u had er een vrij beperkte rol. U verklaarde amper 2 maanden voor de Partij van de Regio's werkzaam geweest te zijn van augustus tot september 2012. Uw rol binnen de partij was beperkt tot reclame maken en het verspreiden van pamfletten (CGVS, pg. 11 & 12). U droeg er op geen enkele wijze politieke verantwoordelijkheid en u maakte geen deel uit van het lokale of landelijke bestuur van de Partij van de Regio's. Het werk dat u voor de Partij van de Regio's deed kwamen bovendien niet voort uit een intrinsieke of ideologische motivatie aangezien u stelde dat u het enkel had gedaan om wat bij te verdienen (CGVS, pg. 11). In het licht van bovenstaande vaststellingen, nl. dat u een beperkte rol had bij de Partij van de Regio's, er slechts voor een korte periode werkzaam was en u dit enkel omwille van financiële redenen had gedaan, kan u niet aannemelijk maken dat u een overtuigd en fervent aanhanger van de Partij van de Regio's was en u omwille van uw politieke activiteiten voor deze partij bedreigd en vervolgd zou worden. Voorts dient te worden opgemerkt dat het weinig logisch is dat u net door uw directeur zou bedreigd worden omwille van uw politieke activiteiten voor de Partij van de Regio's. U stelde immers dat uw directeur in de periode augustus-september 2012 zelf de Partij van de Regio's had gesteund (CGVS, pg. 21). Bovendien verklaarde uw moeder dat het net de directeur was die u er in 2012 toe had verplicht om te werken voor de Partij van de Regio's (CGVS moeder, pg. 9). Het is dan ook weinig waarschijnlijk dat u zou bedreigd worden door de directeur omwille van uw politieke activiteiten voor de Partij van de Regio's wanneer hij zelf deze partij zou hebben gesteund én wanneer hij u – blijkens de verklaringen van uw moeder – zelf tot deze politieke activiteiten had aangezet. Het is bovendien merkwaardig dat de directeur, wanneer hij werkelijk een probleem zou gehad hebben met uw politieke activiteiten voor de Partij van de Regio's, zo lang wachtte om u aan te vallen. U was immers politiek actief in 2012 en u werd pas voor het eerst door de directeur bedreigd in 2014.

Daarnaast legde u tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS en het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) over verschillende elementen van uw asielrelaas inconsistente verklaringen af die de geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder ondermijnen.

Zo legde u tijdens het interview bij de DVZ en het persoonlijk onderhoud bij het CGVS inconsistente verklaringen af over het contact dat u na dit incident zou gehad hebben met de politie. Zo stelde u tijdens het interview bij de DVZ uitdrukkelijk dat de politie niet was langs geweest in het ziekenhuis en u nadien ook niet meer bij de politie was langs geweest omdat u besepte dat het nutteloos was (Verklaring DVZ, vragenlijst CGVS, vraagnr. 5). Dergelijke verklaringen staan in schril contrast met de verklaring die u over uw contact met de politie aflegde tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS. U verklaarde immers dat u bewusteloos in het ziekenhuis lag toen u bezoek had gekregen van de politie en u een papier had ondertekend waarin u afstand deed van het indienen van een verdere klacht met betrekking tot de aanval op school (CGVS, pg. 19). U verklaarde voorts dat uw ouders nadien nog klacht gingen indienen bij de politie maar dat dit niet geaccepteerd werd omwille van het document dat u reeds ondertekend had (CGVS, pg. 19). Het feit dat u over het contact dat u met de politie nog gehad zou hebben toen u in het ziekenhuis lag dermate flagrant tegenstrijdige verklaringen aflegt – geen bezoek van de politie in het hospitaal en geen verdere poging om klachten in te dienen vs. wél een

bezoek van de politie in het hospitaal en wél pogingen van uw familieleden om alsnog een klacht in te dienen – ondermijnt op fundamentele wijze de geloofwaardigheid van uw asielrelaas. Er kan immers redelijkerwijze verwacht worden dat u over dergelijk belangrijk element uit uw asielrelaas, het feit of u al dan niet contact had gehad met de politie na een ernstige aanslag op uw leven, samenhangende verklaringen aflegt.

Ten slotte stemden de verklaringen die u, uw zus, uw moeder, vader en schoonbroer aflegden over de chronologie van de incidenten die u en uw familie zouden meegemaakt hebben, niet overeen met de verklaringen die uw vrouw hierover aflegde. Zo stelden zowel u, uw zus, uw moeder, uw vader als uw schoonbroer dat er in april 2017 eerst een aanval op u plaatsvond in Khmelnik, dat rr vervolgens op 20 april 2017 een aanval plaatsvond op uw vader en een dag later een aanval op uw schoonbroer plaatsvond. Nadien zou er volgens de verklaringen van u en uw familie een ontmoeting hebben plaatsgevonden tussen u en uw voormalige directeur. Daarna zou in augustus 2017 eerst u bedreigd geweest zijn en later op 16 augustus 2017 zou het incident hebben plaatsgevonden waarbij uw schoonbroer voor het laatst bedreigd werd (CGVS schoonbroer, pg. 12-25; CGVS zus, pg. 7-18; CGVS moeder, pg. 5-16; CGVS vader, pg. 8-24 ; CGVS, pg. 13-27). Uw vrouw legde over de chronologie van de feiten echter een andere verklaring af. Zo stelde uw vrouw dat de aanval op u in Khmelnik plaatsvond in mei 2017, terwijl alle andere leden van de familie dit situeren in april 2017 (CGVS vrouw, pg. 7). Volgens de verklaringen van uw vrouw zou u vervolgens de directeur van uw voormalige school zijn tegengekomen – een incident dat u situeerde eind mei 2017 – en zouden pas nadien uw vader en uw schoonbroer zelf zijn aangevallen – een incident dat u en uw familieleden situeerden op 20 en 21 april 2017 (CGVS vrouw, pg. 7-10). Het feit dat de verklaringen van u, uw zus, uw moeder, uw vader en uw schoonbroer over de chronologie van de feiten die de aanleiding vormden voor het vertrek van u en uw familie niet overeenstemmen met de verklaringen van uw eigen vrouw hierover ondermijnt op fundamentele wijze de geloofwaardigheid van de verschillende vervolgingsfeiten die u zo meegemaakt hebben omwille van de uw politieke activiteiten. Er kan immers redelijkerwijze verwacht worden dat indien u en uw familieleden in dezelfde periode problemen zouden hebben gekend, u en uw familie enerzijds en uw vrouw anderzijds over de chronologie van de incidenten die de aanleiding vormde voor het vertrek van u en uw familie uit Oekraïne samenhangende en consistente verklaringen afleggen. De vaststelling dat uw vrouw dermate tegenstrijdige verklaringen aflegt over de situering van deze gebeurtenissen, vormt een verdere bevestiging over het ongeloofwaardige karakter van uw asielrelaas. De door u in het kader van uw asielprocedure neergelegde documenten wijzigen voorgaande vaststellingen niet. Uw reispaspoort, het reispaspoort van uw vrouw, uw diploma's, uw geboorteakte, uw intern paspoort, uw werkboekje, de geboorteakte van uw stiefdochter, uw huwelijksakte, het intern paspoort van uw vrouw, de geboorteakte van uw vrouw, het getuigschrift kapster van uw vrouw bevestigen enkel de identiteit, het beroep en de herkomst uit Khmelnik (regio Vinnytsja) van u en uw vrouw die in deze beslissing niet worden betwist.

Uw boarding passes bevestigen uw reisweg die eveneens niet wordt betwist in deze beslissing.

Daarnaast legde u medische documenten voor van u en uw stiefdochter, nl. een document in verband met uw ziekenhuisopname, een document in verband met uw invaliditeit, uw medisch boekje en een medisch attest van uw stiefdochter. Dergelijk attesten kunnen op geen enkele wijze verduidelijken op welke wijze u en uw stiefdochter de hierin besproken verwondingen en littekens in het verleden opliepen. Een medisch attest kan echter geen sluitend bewijs zijn voor de omstandigheden waarin u en uw stiefdochter deze verwondingen opliepen. De arts doet vaststelling betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen; hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen. Een arts kan echter nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waardoor de ingeroepen klachten, verwondingen of littekens ontstonden. Dit attest vormt dan ook geenszins een bewijs van de omstandigheden waarin u en uw stiefdochter deze verwondingen en littekens zou hebben opgelopen.

De inhoud van de artikels die verwijzen naar de aanval op het bedrijf Nemiroff waar uw schoonbroer tewerkgesteld werd, heeft geen betrekking op uw eigen problemen en wordt op zich ook niet in twijfel getrokken.

Wat betreft de psychologisch attesten van uw vrouw moet worden beklemtoond dat een psycholoog weliswaar vaststellingen kan doen met betrekking tot de mentale gezondheidstoestand van de patiënt en, rekening houdend met zijn bevindingen, vermoedens kan hebben over de oorzaak van de vastgestelde problemen, doch hij kan nooit met volledige zekerheid de precieze omstandigheden schetsen die de oorzaak vormen van uw psychische problemen, zodat het psychologische attest geen sluitend bewijs vormt van de door u aangehaalde beweerde vervolgingsfeiten. Wat betreft de geheugen en concentratieproblemen waarnaar verwezen wordt in bovenvermeld attest, dient vooreerst te worden opgemerkt dat uw vrouw tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS geen melding maakte van dergelijke problemen. Er kan echter van uw vrouw verwacht worden dat zij zo snel

mogelijk medische/psychologische hulp zou inroepen om haar geheugen of concentratieproblemen te staven en/of te laten behandelen én ze deze geheugenproblemen zou vermelden voor of tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS. Uw vrouw heeft nagelaten om dit te doen aangezien ze pas na het persoonlijk onderhoud bij het CGVS dergelijke stappen heeft gezet. Daarnaast blijkt uit het neurologisch onderzoek van het Sint-Franciscus ziekenhuis in Heusden-Zolder op geen enkele wijze dat uw vrouw ernstige geheugenproblemen zou kennen die het gevolg zouden zijn van een organische hersenpathologie. Er wordt in het neurologisch verslag bovendien vermeld dat het de kleine dingen van elke dag zijn die uw vrouw vergeet, maar dat de andere cognitieve domeinen intact zijn. Dergelijk attest toont dan ook geenszins aan dat uw vrouw niet instaat zou zijn om een samenhangend en coherent relaas te vertellen. Het psychologisch attest en de erin op basis van enkele contacten gemaakte vaststellingen betreffende de psychologische gezondheidstoestand van uw vrouw, zijn derhalve niet van aard de aangetaste geloofwaardigheid van uw verklaringen te herstellen.

Gelet op dit alles is het niet aannemelijk dat er op heden in Oekraïne in hoofde van uw persoon een gegronde vrees voor vervolging zou bestaan, en kan u de vluchtelingenstatus dan ook niet toegekend worden. Evenmin maakt u aannemelijk een reëel risico op het lijden van ernstige schade te kennen zoals voorzien in artikel 48/4 § 2, a) of b) van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft uw verwijzing naar de politieke onrust en instabiliteit in geval van terugkeer, benadrukt het Commissariaat-generaal dat het zich bewust is van de problematische situatie in Oekraïne, doch dat uit niets kan worden afgeleid dat het loutere feit een Oekraïens staatsburger te zijn op zich voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 of om te besluiten tot de toekenning van de subsidiaire bescherming. Zulks vindt aansluiting bij het standpunt van de UNHCR waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier, en waaruit kan worden afgeleid dat de UNHCR van oordeel is dat elke asielaanvraag op eigen merites en op individuele basis moet worden beoordeeld, dit met bijzondere aandacht voor de specifieke omstandigheden eigen aan de zaak.

Hieruit volgt dat een loutere verwijzing naar uw Oekraïens staatsburgerschap niet volstaat om aan te tonen dat u in uw land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat u betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Een individuele beoordeling van uw vraag om internationale bescherming, waarbij u uw vrees voor vervolging of het risico voor het lijden van ernstige schade in concreto dient aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk, en u blijft hier om bovenstaande redenen in gebreke.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus zoals voorzien in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer de mate van willekeurig geweld naar aanleiding van een gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge doch stelt vast dat uit een grondige analyse van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier), duidelijk blijkt dat de actuele veiligheidssituatie in Khmelnik (provincie Vinnytsja) waarvan u afkomstig bent op geen enkele wijze kan worden gekarakteriseerd als dergelijke uitzonderlijke situatie die de toekenning van subsidiaire bescherming wettigt. Hoewel er in de marge van het conflict in de Donbas af en toe gewelddadige incidenten gebeuren, bv. manifestaties die uitlopen op geweld of sporadische en kleinschalige aanslagen waarbij mogelijk een conflict-gerelateerd motief zou kunnen spelen, is er op het grondgebied van Oekraïne buiten de Donbas en de Krim immers géén sprake van militaire confrontaties of gevechtshandelingen, noch van een bezetting door niet-regeringsgebonden groeperingen.

Ten slotte, dient te worden vermeld dat het Commissariaat-generaal in het kader van het verzoek om internationale bescherming van uw schoonbroer, uw zus en uw ouders overging tot een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming. Er werd een kopie van deze beslissingen toegevoegd aan uw administratief dossier.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van artikel 3 EVRM, van de artikelen 48/3, 57/6/2 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het

grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en van “*de motiveringsplicht, meer bepaald de artikelen 2 en 3 van de uitdrukkelijke motiveringswet van 29 juli 1991*”.

2.2.1. In de mate verzoekende partij aanvoert dat artikel 3 EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

2.2.2. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming rust in beginsel op de verzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn verzoek gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *a.w.*, nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (vgl. RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

2.2.4.1. Verzoekende partij stelt dat zij volhardt in haar asielrelaas en dat zij “*talrijke feitelijke bewijzen voor(legt)*”. Zij wijst erop dat de politieke situatie in het huidige Oekraïne nog zeer instabiel en risicovol is en dat er nog steeds “*verscheidene zeer serieuze problemen voorkomen op het vlak van mensenrechtenschendingen*”. Verzoekende partij onderstreept haar problemen met de Rechtse Sector in Oekraïne. Zij stelt dat “*(a)lle aanhangers van de partij der Regionen en ook low-profielaanhangers kunnen worden beschouwd als vijanden door leden van Rechtse Sector en (...) daarom (kunnen) worden vervolgd*”. Als bijlage bij haar verzoekschrift voegt verzoekende partij in dit verband een internetartikel (bijlage 4). Tevens voegt zij als bijlage bij haar verzoekschrift een artikel aangaande de politieke vervolging van oppositiepartijen in Oekraïne (bijlage 3). Verzoekende partij wijst erop dat het feit dat zij voor de Partij van de Regio's werkte algemeen bekend is en dat het dan ook geenszins onaannemelijk is dat zij werd aangevallen door leden van de Rechtse Sector. Verder oppert verzoekende partij dat het feit dat de schooldirecteur vroeger dezelfde partij steunde weinig relevant is aangezien “*(o)p het moment van de aanval op de verzoeker (...) de directeur immers reeds een aanhanger (was) van de partij der Regionen*”. Inzake de vastgestelde inconsistenties in haar verklaringen, stelt verzoekende partij dat zij in het ziekenhuis bewusteloos was, dat zij geen bewust contact had met de politie en dat zij alles later van haar ouders vernam. Verzoekende partij meent bovendien dat haar verklaringen niet correct genoteerd werden bij de Dienst Vreemdelingenzaken en stelt dat deze niet aan haar werden voorgelezen. Mogelijke vergissingen in haar verklaringen kunnen

tevens te wijten zijn aan de stress die verzoekende partij had/heeft. Wat ten slotte nog de tegenstrijdige verklaringen van haar vrouw betreft, duidt verzoekende partij op de bijgebrachte psychologische attesten waaruit blijkt dat haar vrouw geheugen- en psychologische problemen heeft. Zij bevindt zich dan ook in de onmogelijkheid om de juiste volgorde van gebeurtenissen te geven.

2.2.4.2. De Raad stelt evenwel vast dat verzoekende partij zich met bovenstaand betoog beperkt tot het louter herhalen van reeds eerder afgelegde verklaringen, het opwerpen van losse beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekking van het Commissariaat-generaal, maar dit zonder één element van de bestreden beslissing afdoende en concreet te weerleggen.

De Raad wijst er vooreerst op dat het louter herhalen van het asielrelaas niet van aard is om de motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten (RvS 10 maart 2006, nr. 156.221; RvS 4 januari 2006, nr. 153.278). Integendeel, het komt aan verzoekende partij toe om deze motieven met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waar verzoekende partij op voormelde wijze in gebreke blijft.

Wat betreft het internetartikel dat verzoekende partij als bijlage bij haar verzoekschrift voegt (bijlage 4) en waaruit zou moeten blijken dat *“(a)lle aanhangers van de partij der Regionen en ook low-profielaanhangers kunnen worden beschouwd als vijanden door leden van Rechtse Sector en (...) daarom (kunnen) worden vervolgd”*, stelt de Raad vast dat desbetreffende stuk niet gesteld is in de taal van de rechtspleging niet vergezeld zijn van een vertaling. Met toepassing van artikel 8 van het koninklijk besluit houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 21 december 2006 neemt de Raad bij gebreke aan een vertaling naar de taal van de rechtspleging toe dit stuk niet in overweging.

Wat betreft het artikel aangaande de politieke vervolging van oppositiepartijen in Oekraïne (bijlage 3), stelt de Raad vast dat dit artikel geen informatie bevat die de motivering in de bestreden beslissing dat de actuele situatie in Oekraïne géénszins van aard is om te besluiten dat low profile aanhangers van Yanukovich, waartoe verzoekende partij gerekend kan worden, vervolgd worden in de zin van de Conventie van Genève, in een ander daglicht kan stellen. Immers wordt in het artikel slechts op zeer algemene wijze gesteld dat personen die kritiek uiten op het Oekraïense regime politiek vervolgd worden. Deze informatie volstaat dan ook geenszins om de specifieke informatie omtrent de vervolging van low profile aanhangers van Yanukovich of leden van de Party of Regions waarop verwerende partij zich in deze baseert – met name de *“COI Focus”* betreffende *“Oekraïne – Incidenten gericht tegen low profile aanhangers van Yanukovich of leden van de Party of Regions”* van 13 maart 2017 (administratief dossier, stuk 19, map landeninformatie, deel 10) – in een ander daglicht te stellen. Zij er bovendien op gewezen dat het door verzoekende partij bijgebrachte artikel een neerslag is van maatschappelijke kritiek uitgaande van de Oekraïense oppositie en dat kritiek van de Oekraïense *“fractie van het OPPOSITIE BLOK”* bezwaarlijk als objectieve informatie kan worden weerhouden. De Raad meent dan ook dat verwerende partij terecht concludeert dat verzoekende partij haar vrees voor vervolging individueel en *in concreto* dient aan te tonen, alwaar zij, gelet op de hierboven geciteerde vaststellingen van de bestreden beslissing, in gebreke blijft.

Daar waar verzoekende partij meent dat het feit dat de schooldirecteur vroeger dezelfde partij steunde weinig relevant is, bemerkt de Raad dat verwerende partij in de bestreden beslissing echter terecht opmerkt dat het weinig waarschijnlijk is dat verzoekende partij bedreigd zou worden door de directeur omwille van haar politieke activiteiten voor de Partij van de Regio's wanneer hij zelf deze partij zou hebben gesteund én wanneer hij verzoekende partij – blijkens de verklaringen van haar moeder – zelf tot deze politieke activiteiten had aangezet. Dat hij later sympathieën kreeg voor de partij de Rechtse Sector, doet aan deze vaststelling geen enkele afbreuk.

Verder stelt de Raad vast dat verzoekende partij met haar uitleg op geen enkele manier de vastgestelde inconsistenties in haar verklaringen weerlegt dan wel verklaart. Haar uitleg dat zij bewusteloos was in het ziekenhuis en dat zij alles achteraf vernam van haar ouders volstaat allerm minst om de flagrante tegenstrijdigheden tussen enerzijds haar verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken en anderzijds haar verklaringen op het Commissariaat-generaal – geen bezoek van de politie in het hospitaal en geen verdere poging om klachten in te dienen vs. wél een bezoek van de politie in het hospitaal en wél pogingen van haar familieleden om alsnog een klacht in te dienen – te verklaren. Immers kan redelijkerwijze worden aangenomen dat verzoekende partij hiervan reeds door haar ouders zou zijn ingelicht vóór haar vertrek uit Oekraïne en derhalve vóór haar interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken.

Verder acht de Raad het geenszins ernstig dat verzoekende partij thans beweert dat haar verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken niet aan haar werden voorgelezen. Immers werd haar op het Commissariaat-generaal uitdrukkelijk de vraag gesteld of na het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken haar verklaringen aan haar werden voorgelezen in het Russisch, waarop verzoekende partij bevestigend antwoordde (administratief dossier, stuk 6, gehoorverslag CGVS d.d.

25/01/2018, p. 2). Ook uit het verslag van haar verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken zelf blijkt dat haar verklaringen haar achteraf in het Russisch werden voorgelezen waarna verzoekende partij het verslag ter goedkeuring ondertekende (administratief dossier, stuk 12, vragenlijst CGVS, p. 2). Dat haar verklaringen verkeerd werden genoteerd bij de Dienst Vreemdelingenzaken maakt verzoekende partij dan ook op geen enkele manier aannemelijk. Waar zij nog stelt dat 'vergissingen' in haar verklaringen te wijten kunnen zijn aan de stress die zij had/heeft, meent de Raad dat eventuele stress in hoofdte van verzoekende partij bezwaarlijk voormelde flagrante tegenstrijdigheden kan verklaren. Bovendien wijst de Raad erop dat verzoekende partij op het Commissariaat-generaal, gevraagd naar het verloop van haar interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken, verklaarde dat het goed was verlopen en geen enkel gewag maakte van het feit dat zij gestresseerd zou zijn geweest tijdens dit interview (administratief dossier, stuk 6, gehoorverslag CGVS d.d. 25/01/2018, p. 2).

Waar verzoekende partij de tegenstrijdige verklaringen van haar vrouw nog tracht te vergoelijken door te verwijzen naar de bijgebrachte psychologische attesten, is de Raad van oordeel dat verwerende partij in verband met deze psychologische attesten terecht het volgende motiveert: *"Wat betreft de psychologisch attesten van uw vrouw moet worden beklemtoond dat een psycholoog weliswaar vaststellingen kan doen met betrekking tot de mentale gezondheidstoestand van de patiënt en, rekening houdend met zijn bevindingen, vermoedens kan hebben over de oorzaak van de vastgestelde problemen, doch hij kan nooit met volledige zekerheid de precieze omstandigheden schetsen die de oorzaak vormen van uw psychische problemen, zodat het psychologische attest geen sluitend bewijs vormt van de door u aangehaalde beweerde vervolgingsfeiten. Wat betreft de geheugen en concentratieproblemen waarnaar verwezen wordt in bovenvermeld attest, dient vooreerst te worden opgemerkt dat uw vrouw tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS geen melding maakte van dergelijke problemen. Er kan echter van uw vrouw verwacht worden dat zij zo snel mogelijk medische/psychologische hulp zou inroepen om haar geheugen of concentratieproblemen te staven en/of te laten behandelen én ze deze geheugenproblemen zou vermelden voor of tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS. Uw vrouw heeft nagelaten om dit te doen aangezien ze pas na het persoonlijk onderhoud bij het CGVS dergelijke stappen heeft gezet. Daarnaast blijkt uit het neurologisch onderzoek van het Sint-Franciscus ziekenhuis in Heusden-Zolder op geen enkele wijze dat uw vrouw ernstige geheugenproblemen zou kennen die het gevolg zouden zijn van een organische hersenpathologie. Er wordt in het neurologisch verslag bovendien vermeld dat het de kleine dingen van elke dag zijn die uw vrouw vergeet, maar dat de andere cognitieve domeinen intact zijn. Dergelijk attest toont dan ook geenszins aan dat uw vrouw niet instaat zou zijn om een samenhangend en coherent relaas te vertellen. Het psychologisch attest en de erin op basis van enkele contacten gemaakte vaststellingen betreffende de psychologische gezondheidstoestand van uw vrouw, zijn derhalve niet van aard de aangetaste geloofwaardigheid van uw verklaringen te herstellen."*. Verzoekende partij laat geheel na voormelde motivering met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen.

De Raad besluit dat het verweer van verzoekende partij niet ernstig te noemen is en geen afbreuk doet aan het in de bestreden beslissing gestelde. Bijgevolg blijven de hierboven geciteerde pertinente motieven van de bestreden beslissing, die steun vinden in de gegevens van het administratief dossier, onverminderd overeind.

2.2.5. De Raad wijst er volledigheidshalve nog op dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bij arresten nrs. 212 458, 212 461, 212 462 en 212 463 van 19 november 2018 de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd heeft aan respectievelijk haar ouders, haar schoonbroer en haar zus en oordeelde dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan het door hen voorgehouden asielrelaas. Verzoekende partij kan zich dan ook niet op de problemen van haar familieleden beroepen teneinde een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet dan wel een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a en b van de Vreemdelingenwet aannemelijk te maken.

2.2.6. Uit wat voorafgaat, dient te worden vastgesteld dat aan het asielrelaas van verzoekende partij geen geloof kan worden gehecht. Derhalve kan haar de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet niet worden toegekend.

2.2.7. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissing heeft besloten tot de niet toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het asielrelaas van verzoekende partij, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekende partij dan ook niet langer kan steunen op de

elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielfrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet.

In de bestreden beslissing motiveert verwerende partij desbetreffend als volgt:

“Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus zoals voorzien in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer de mate van willekeurig geweld naar aanleiding van een gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge doch stelt vast dat uit een grondige analyse van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier), duidelijk blijkt dat de actuele veiligheidssituatie in Khmelnik (provincie Vinnytsja) waarvan u afkomstig bent op geen enkele wijze kan worden gekarakteriseerd als dergelijke uitzonderlijke situatie die de toekenning van subsidiaire bescherming wettigt. Hoewel er in de marge van het conflict in de Donbas af en toe gewelddadige incidenten gebeuren, bv. manifestaties die uitlopen op geweld of sporadische en kleinschalige aanslagen waarbij mogelijk een conflict-gerelateerd motief zou kunnen spelen, is er op het grondgebied van Oekraïne buiten de Donbas en de Krim immers géén sprake van militaire confrontaties of gevechtshandelingen, noch van een bezetting door niet-regeringsgebonden groeperingen.”

De Raad stelt vast dat verzoekende partij geen concrete elementen bijbrengt die deze vaststelling weerleggen.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.8. Betreffende de door haar vader ter terechtzitting neergelegde nieuwe documenten waarvan deze stelt dat ze ook relevant zijn voor de dossiers van haar familieleden wordt in het arrest van de vader het volgende gemotiveerd en tevens in onderhavig arrest hernomen:

“Waar zij gewag maakt van bepaalde informatie die zij later nog zou bijbrengen, dient te worden vastgesteld dat zij ter terechtzitting een artikel neerlegt “over een verborgen mobilisatie in Oekraïne”, een artikel “over detentie van 8 jonge mannen in Oekraïne”, een artikel “over de politieke vervolging van oppositie in Oekraïne”, een artikel “over Rechtse Sector” en supplementaire integratiebewijzen van familieleden. Vooreerst dient de Raad erop te wijzen dat bewijzen van integratie in België niet dienend zijn bij de beoordeling van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus van verzoekende partij en haar familie. Verder stelt de Raad vast dat de artikels over de verborgen mobilisatie, over de detentie en over de Rechtse Sector geen enkele tijdsvermelding bevatten zodat de Raad niet kan vaststellen over welke periode deze artikels handelen, hoe recent deze zijn en of zij andersluidend zijn dan de informatie – waarvan sommige dateert van 2018 – waarop verwerende partij zich steunt. Dergelijke artikels zijn dan ook niet dienend. Met betrekking tot het artikel “over de politieke vervolging van oppositie in Oekraïne” – dat een verslagperiode aanduidt van januari 2014 tot oktober 2016 – stelt de Raad vast dat dit een neerslag van maatschappelijke kritiek betreft uitgaande van de Oekraïense oppositie en oordeelt hij dat kritiek van de Oekraïense “fractie van het OPPOSITIE BLOK” niet als objectieve informatie kan worden weerhouden. Volledigheidshalve bemerkt de Raad dat het begeleidend schrijven – dat om deze reden bezwaarlijk als een aanvullende nota kan worden aangezien – enkel stelt dat “nieuwe documenten” worden toegevoegd die “het verhaal van verzoeker en zijn familie ondersteunen” zonder dat enige verdere concrete duiding wordt gegeven bij de inhoud en de finaliteit van de bijgebrachte stukken.”

2.2.9. Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien november tweeduizend achttien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT